

(Karmelitánské nakladatelství, 2002). Jistě bychom zde také mohli Bohu vkládat do rukou naše konkrétní naléhavé úmysly a společně se za ně domluvenou formou modlit. I toto je pouze návrh, který bychom mohli po modlitbě a připomínkách zúčastněných na 1. setkání upravit. Pokud byste měli zájem o jinou formu setkávání se, např. o rozhovory o víře, sdílení, či jiný typ společenství, rád s Vámi prodiskutuji Vaše návrhy po dovolení a můžeme se domluvit na jiných termínech a dalších formách setkávání.

P. Jan

Mše sv. ve Voltuši a v Centru soc. služeb

Ve čtvrtek 6. 10. v 18,00 je plánována další mše svatá v kapli na Voltuši. Srdečně zveme! Ve čtvrtek 13. 10. ve 14,30 hod. se chystá další mše svatá v Centru sociálních služeb.

Posvícení

V sobotu 8. října oslavíme výročí posvěcení městského kostela. Slavnost výročí posvěcení farního kostela a kostela ve Hvožděnech, u nichž není známo přesné datum konsekrace, si letos připomeneme v tradičním termínu havelského posvícení, tedy v neděli 16. října.

Zasílání FZ e-mailem

Zájemci, kteří by rádi dostávali Farní zpravodaj v elektronické podobě e-mailem, mohou zaslat svůj mail na adresu redaktorky FZ: IvanazR@seznam.cz

Úmysly mší svatých od 19. září do 16. října 2011

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.30 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 19.9.	mše sv. není	Po 26.9.	mše sv. není
Út 20.9.	mše sv. není	Út 27.9.	mše sv. není
St 21.9.	mše sv. není	St 28.9.	mše sv. není
Čt 22.9.	mše sv. není	Čt 29.9.	mše sv. není
Pá 23.9.	mše sv. není <i>Intence za rodinu Holanovu, Hájkovu a celý rod bude odsl. v místě pobytu</i>	Pá 30.9.	mše sv. není <i>Intence za Vojtěcha Halíka, za celý rod Halíků, Petráňů a Převrátilů bude odsl. v místě pobytu</i>
So 24.9.	za rodiče Beranovy, syna a snachu,	So 1.10.	za Ing. Františka Matějku
M	za rodinu Merglovu a Brettlovu	M	
Ne 25.9.	mše sv. není	Ne 2.10.	za Karla Květoně a celý rod
		R	
Po 3.10.	mše sv. není	Po 10.10.	mše sv. není
Út 4.10.	Za Irenu a Karla Šourkovy	Út 11.10.	volná intence
M		M	
St 5.10.	Za Věru a Zdenu Dvořákových a ten celý rod	St 12.10.	volná intence
M		M	
Čt 6.10.	volná intence	Čt 13.10.	Za Boží milosrdenství pro zbloudilé a nevěřící
m		m	
Pá 7.10.	Za rodinu Holanovu, Hájkovu a ten celý rod	Pá 14.10.	Za † P. Karla Břízu u příležitosti 85. výročí jeho narození
M		M	
So 8.10.	Za † Pavla Marka	So 15.10.	Za Terezii Fousovou, manžela a 3 děti a za P. Wolfganga Jilečka
M		M	
Ne 9.10.	Za farníky	Ne 16.10.	Za Václava a Marii Trčkovy, jejich syna, rod Hořejších a Trčků
R		R	

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
 318 665 182. Uzávěrka příštího čísla je ve středu 12.10.2011. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová
 Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 17 Ročník VIII

18. září 2011

Vážení čtenáři, vážené čtenářky, před odjezdem na dovolenou Vám v tomto dvojčísle FZ předkládám příběh o hledání Boha, o hledání lásky... Přeji Vám i sobě, abychom se na této cestě nevzdávali...

P. Jan

LVOUN A MOŘE

Kdysi dávno žil lvoun, který přišel o moře. Žil v zemi zvané pusté kraje, vysoko na planině, daleko od pobřeží, na místě tak suchém a prašném, že by se dalo nazvat pouští. Tu a tam rostly chomáče suché trávy, sem tam bylo možné vidět strom. Nejvíce tam ale bylo prachu. Taky tam často foukal vítr, který umocňoval žízeň. Jistě vám připadá divné, že tak nádherné stvoření skončilo v takové poušti. Koneckonců, byl to přece lvoun. Ale i takové věci se občas stanou.

Nikdo si nepamatoval, jak se tam ten lvoun ocitl. Muselo to být už velmi dávno...Každý měl dojem, že tam ten lvoun byl už odnepaměti, tak dávno už to bylo...Ne že by se na to místo nějak hodil. Jak taky? Byl to přece mořský lvoun. Ale znáte to: když žijete na nějakém místě opravdu dlouho, pak ho začnete nazývat domovem – přestože se k vám vůbec nehodí.

Před mnoha lety si lvoun uvědomoval, že se ztratil. V té době zastavoval každého pociestného a ptal se, zda mu nemůže pomoci najít cestu zpět k moři. Zřejmě tu cestu nikdo neznal. Lvoun hledal a hledal, ale nenacházel. Když se úspěch nedostavoval celé léta, našel si lvoun útočiště pod osamělým stromem vedle malého jezírka. Strom ho stínil před palčivými paprsky žhnoucího slunce. Jezírko bylo spíše louží, víc bláta než vody, ale aspoň bylo trochu vlhké. Tady se lvoun usadil. Vyrovnal se s osudem, jak nejlépe to šlo.

Kdybyste v oněch dnech putovali pustými kraji, spatřili byste mořského lvouna sami. Večer často sedával na své oblíbené skále, na velkém balvanu, který ho odděloval od žhnoucího písku a umožňoval mu vidět daleko do kraje. Zůstával tam dlouho do noci. Jeho silueta se tyčila proti obloze. Nejlepší byly ty noci, kdy se vítr stočil k východu a vánek mu přinesl slabou vůni slaného vzduchu. Tehdy zavíral oči a představoval si, jak je zase v moři. Když pak uleh ke spánku, zdálo se mu o širém, hlubokém oceánu. Točil se v něm a překlápěl, potápěl se a kroužil, a plaval a plaval a plaval...Když se probouzel, zdálo se mu, že slyší zvuk vzdouvajících se vysokých vln. Moře na něj volalo.

Lvoun miloval svou skálu. Rád večer co večer čekal, zda nezavane vítr od moře. Miloval zejména sny, které v něm vyvolávaly vzpomínku na oceán. Ale znáte to – ani nejlepší sny nemůžou pokračovat donekonečna. Když se lvoun ráno vzbudil, byl zase jen v pustině. Někdy zavřel oči a pokoušel se znovu usnout. Nikdy to však nefungovalo, slunce příliš žhnulo. Nakonec už to nemohl snášet. Na skálu se vypravil jen občas. „Mám, příliš mnoho práce“, říkal si. „Nemohu trávit čas lenošením.“ Popravě řečeno však žádnou práci neměl. Ve skutečnosti pro něj probouzení daleko od domova znamenalo takové zklamání, že už po těch nádherných snech ani netoužil. Nakonec přestal na skálu chodit úplně. Už se nestaral, zda vane vítr od moře.

Lvoun nebyl na těch místech zcela sám. Potkal tam totiž želvu. Želva již byla velmi stará a byla životem v pustých zemích tak ošlehaná, že si ji Lvoun spletl s velkým balvanem. Řekl jí o svém trápení a doufal, že mu snad pomůže. Želva se zamyslela a ukázala na blátivou tůňku: „Třeba je tohleto moře.“ Mhouřila při tom oči proti žhnoucímu slunci, nicméně hleděla na Lvouna velmi pozorně. Lvoun si přitáhl ploutve k tělu a udělal v tůňce obrátku. „To se mi nezdá“, řekl, „není to moc hluboké.“

„Opravdu?“

„No, myslel jsem si, že moře bude širší a hlubší. Aspoň jsem v to doufal.“

Jednoho dne mu želva řekla: „Musíš se naučit být šťastný zde. To své moře asi nikdy nenajdeš.“

Želva někde hluboko ve svém starém a vrásčitém srdci Lvounovi to jeho moře záviděla.

„Ale já patřím do moře – jsme pro sebe stvořeni.“

„Možná ano. Ale už jsi byl pryč tak dlouho, že na tebe moře asi zapomnělo.“

Něco takového Lvouna nikdy nenapadlo. Pravda je, že už byl pryč opravdu velmi dlouho.

„Pokud toto není můj domov, jak bych se tu mohl cítit doma?“, ptal se Lvoun.

„Časem si zvykneš.“

Zdalo se, že želva šilhá, dívala se teď jen škvírkou očí.

„Já jsem moře viděla – není o nic lepší než to, co máš tady.“

„Tys viděla moře?!“

„Ano, pojď sem blíž,“ zašeptala želva. „Řeknu ti tajemství. Já nejsem suchozemská želva, já jsem želva mořská. Ale sama jsem před lety moře opustila – vydala jsem se hledat něco lepšího. Budeš-li chtít, budu Ti vyprávět o svých dobrodružstvích.“ Příběhy staré želvy byly okouzlující a brzy Lvounu učarovaly. Míjely týdny a měsíce a jeho vzpomínky na moře bledly. „Pouští je vše“, zašeptala želva, „co kdy bylo, je a bude.“

Když slunce příliš pájilo, skryl se Lvoun do stínu stromu, aby mu nespálilo kůži, a naslouchal želviným příběhům. Když mu od suchého větru praskaly ploutve a oči se plnily prachem, zalezl do jezírka.

A tak Lvoun zůstal v pustině. Pohyboval se mezi jezírkem a stromem. A v jeho snech se už moře neobjevovalo.

Větry začínaly vát vždy v květnu. Lvoun už si na větry zvykl a zpočátku jim nevěnoval pozornost. Během let života na poušti se naučil obrátit se k větru zády a přikrýt si oči ploutvemi, aby se mu do nich nedostal prach. Větry nakonec vždy přestaly. Tentokrát ale nepřestávaly. Dnem i nocí skučely nad pustinou. Nebylo nic, co by zastavilo jejich zuřivost, nic co by je alespoň zpomalilo. Vítr vál čtyřicet dnů a čtyřicet nocí. A pak skončil stejně náhle, jako začal. Lvoun se zvedl, aby se porozhlédl. Nemohl uvěřit svým očím. Na jeho stromu nezůstal jediný lísteček. Zůstaly jen velké větve – sem tam na nich zbyla malá větvička, takže strom vypadal jako nějaký strašák. Nemusím vám vysvětlovat, že už nedával žádný stín, v němž by bylo možno se skrýt. Ale ještě horší, mnohem horší, bylo to, čeho si Lvoun všiml vzápětí. Tůňka dokonale vyschla.

Tři týdny poté, co přestal vát vítr, měl Lvoun sen. Už jsem říkal, že již dříve se mu zdávalo o moři. Bylo to už ale velmi dávno a on na ty sny skoro zapomněl. Těto noci se mu ale zdálo o oceánu tak krásném a čistém, tak obrovském a hlubokém, jako by ho viděl poprvé v životě. Na povrchu vody se odráželo slunce, a jak se potápěl, voda kolem něj zářila jako smaragd. Když se ponořil hodně do hloubky, vypadala jako jaspis – chladná, temná a tajemná. Nikdy se ale nebál. Musím zmínit, že dřív ve snu nikdy nepotkal jiné Lvouny. Tentokrát jich tam bylo spousta, byli všude kolem něj, potápěli se, točili se, otáčeli se kolem vlastní osy. Hráli si.

Bylo hrozné se probudit z toho krásného snu. Slzy mu tekly po tváři – byla to první vlhká věc, kterou pocítil za poslední tři týdny. Ale ani se nezastavil, aby si je setřel. Ve skutečnosti se vůbec nezastavil. Obrátil se k východu a dal se na pochod, jak jen mu to jako Lvounovi šlo.

„Kam jdeš?“, volala za ním želva.

„Jdu hledat moře.“

autor neznámý

Zprávy a oznámení

Z důvodu dovolené duchovního vychází tento FZ jako dvojčíslo na měsíc dopředu.

Sbírka na Somálsko

Sbírka na Somálsko dne 21. 8. při mši svaté vynesla ve Starém Rožmitále 9 599Kč, ve Hvozdě anech 2 340Kč, v Bohutíně 2 808Kč. Sbírka byla poslána na příslušný účet ČKCH a bude použita na pomoc hladovějícím.

Poděkování

P. Kuník děkuje třem odvážným ministrantům za účast na setkání ministrantů v sobotu 10. září na Svaté Hoře.

Farnost Třebско

P. Kuník oznamuje, že byl k 15. 9. k dosavadnímu úvazku ustanoven jako výpomocný duchovní in spiritualibus ve farnosti Třebско, a to do předání farnosti pražské arcidiecézi.

Dovolená duchovního

Od 19. 9. do 1. 10. P. Jan Kuník nastupuje, dá-li Pán, řádnou dovolenou, protože v této době nebudou v Rožmitále a okolí slouženy mše sv. Ty mše svaté, jejichž úmysly jsou napsány v tabulce, budou odslouženy v místě pobytu. Výjimkou je sobota 24. září, kdy zde v městském kostele odslouží mši svatou s nedělní platností P. Jan Mikeš z Březnice. Spolu s panem děkanem P. Josefem Charyparem jsou také ochotni zastoupit ho v naléhavých záležitostech. V sobotu 1. října už, dá-li Pán, chce slavit večerní mši svatou v městském kostele. V neděli pak bude farní mše svatá ve St. Rožmitále sloužena ze slavnosti sv. Václava.

Slavnost sv. Václava

Svatého patrona České země si letos z důvodu dovolené duchovního připomeneme až při bohoslužbách v neděli 2. října. Těm, kdo mají možnost, doporučujeme účast na Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi, kam březnická farnost vypravuje autobus. Zájemci se mohou hlásit u P. Jana Mikeše na tel.: 724 292 901

Modlitba růžence

Měsíc říjen je zasvěcen úctě k Panně Marii Růžencové. Proto se budeme v říjnu před každou mši svatou modlit tuto krásnou a účinnou modlitbu. Výjimkou je čtvrtek, kdy se růženec pomodlíme až po skončení ranní mše sv.

Žehnání kříže na Zálánech

V neděli 2. 10. zveme ve 14,00 hodin do Zálán všechny farníky na krátkou bohoslužbu v kapli sv. Václava s průvodem k opravenému kříži, který bude požehnán při bohoslužbě slova.

Schůzka farní rady

V úterý 4. 10. v 19,00 hod. je plánováno zasedání Farní rady Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál, a to na faře ve Starém Rožmitále.

Biblické a modlitební hodiny

Od středy 5. 10. zvu všechny zájemce do malého sálu Společenského centra v Rožmitále na náměstí, kde se vždy po mši svaté (tedy v 19,00 hod.) můžeme pravidelně setkat, a to každý týden, taktov: v sudé týdny (tedy od 5. 10.) na Biblickou hodinu a v liché týdny (tedy od 12. 10.) na Společensví modlitby. Program upřesníme v ústních ohláškách v neděli 2. 10.

Na **Biblických hodinách** bych se rád setkal „pouze“ nad biblickým textem. Tato setkání mají pomoci k tomu, aby se Bible stala součástí našeho života a byla by škoda utíkat od Božího slova. Při jednom setkání se můžeme věnovat domluvenému úseku (obvykle jedné kapitole) biblického textu, Boží slovo si na úvod přečteme a po krátkém komentáři pokračuje přemýšlení i diskuse o přečteném, do které se může zapojit každý z přítomných. Závěr setkání pak tvoří modlitba. Několik prvních setkání by bylo, myslím, dobré věnovat i obecným zásadám důležitým pro čtení a výklad Bible. Toto je samozřejmě návrh, který lze po modlitbě a připomínkách zúčastněných doladit na 1. setkání. Na **Společensví modlitby** můžeme nenásilnou formou naplnit slova Pána Ježíše „Kde jsou dva nebo tři shromáždění *ve jménu mém*, tam jsem já uprostřed nich...“ Náplň setkání by, dá-li Pán, byla vždy trochu jiná: postupně můžeme zakusit různé formy modlitby – meditativní i hlasité: např. breviář, různé zpěvy, litanie, růženec, adoraci, přímělné modlitby, ale též meditace nad Písmem a jinými duchovními texty apod., to vše **s doprovodem knihy Anselma Grúna: Modlitba jako setkání**

SYMBOLIKA KŘÍŽE

Co vlastně kříž symbolizuje? Jedna kláda stojí vodorovně a druhá napříč. Setkávají se v jednom bodě. Ano, v jednom bodě se setkává Bůh s člověkem. Je to průsečík lásky, ale také našeho pohrdání a nenávisti. Kříž to obdivuhodně spojuje – Boží svatost i naší hříšnost. To je vše spojeno v těle Ježíše Krista. Smrt i vzkříšení, radost i utrpení, slabost i síla. I my jsme částí tvého těla, Pane. A když vidíme hřích u svých bližních, měla by jej vynahradit naše svatost, když vidíme nenávist, měla by ji vynahradit naše láska. Jen v jednom bodě se totiž setkáváme s Bohem i bližním. V průsečíku lásky, kterou nezabije ani kříž, ani nenávist těch, které jsme povinni milovat.

Podle časopisu Getsemany (duben 2003) – Ph

DUCHOVNÍ ZAMYŠLENÍ: NEDEJ ZAHYNOUTI!

Je divné, že tak prosíme světce, který sám zahynul. V evangeliu dnešního svátku sice čteme, že kdo by chtěl život zachovat, ztratí jej, a kdo jej ztratí (pro Krista), nalezne jej. Ale je to hříčka slov, nebo opravdové vysvětlení? Svatý Václav byl mladý člověk. V plném smyslu slova. Dovedl se tedy i vzbouřit proti své matce a dovedl vzít vládu do svých rukou s přesvědčením, že bude vládnout lépe. Dovedl dosti dlouho odolávat bratrovi a jeho pomocníkům. Protože byl přesvědčen, že lépe ví, co je zemi k prospěchu. Dovedl přemoci a odzbrojit bratra, když jej sám v Boleslavi napadl. A především dovedl – když byl ubíjen přesilou – pošeptat: „Bůh ti odpustí, bratře!“ Chápal tedy (*možná*), že se jedná o nedorozumění. Že bratr nemusí být a není opravdu zlý. Že má jen jiné mínění, jinou, svou pravdu a jde bezohledně za ní. Myslím, že zde vystihl svatý Václav naši národní slabost. Všichni jsme posedlí pravdou. A jsme vždycky ochotni se za **svou** pravdu bít. Svatý Václav, šeptající při svém umírání: „Bůh ti odpustí, bratře!“ – nás učí chápat bratra. I bratra jinak myslícího a pro svou pravdu proti nám bojujícího. Učí nás odpouštět mu, mít ho rád, ba za něho se obětovat. Toho je nám zapotřebí. Naučí-li nás to svatý Václav, opravdu nezahyneme.

P. František Mikulášek

MODLITBA INSPIROVANÁ ŽIVOTEM SV. VÁCLAVA

Pane náš, Ježíši Kriste, říkáš nám: Já jsem ta cesta, pravda i život. A jinde zase: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Hospodine, ty vidíš do srdce každého ze svých stvoření, znáš naše pohnutky a touhy, víš, kdo jsme a jak uvažujeme, proto tě na počátku našeho setkání prosíme, abys otevřel naše mysli i srdce pro vnímání tvého daru lásky a náklonnosti, pro dar společenství, který si můžeme vzájemně mezi sebou nabídnout. Ty nám dáváš inspirovat se příklady bratří, a sester, kteří nás předešli ve znamení víry a dnes zvláště příkladem Tvého služebníka Václava. Dej nám jeho dar moudrosti, jeho dar odpouštět a přijímat druhého takového jaký je, vidět nejen jeho slabosti, ale především umět nacházet silné a pozitivní stránky jeho osobnosti. S pokornou myslí zde stojíme před dárce svého života a prosíme, aby nám podle příkladu knížete Václava dal nalézt onu úzkou cestu ke svému království, aby nám dal dostatek odvahy a síly hledat pravdu a osvědčovat ji na svém chování i jednání. Toužíme, abys nám pomáhal otvírat dveře pro přijetí tvého evangelia v myslích těch, kdo tě hledají a touží po Tobě. Tvá láska dává naději, tvé odpuštění přináší pokoj, prostřednictvím tvého milosrdenství nacházíme život v jeho plnosti a velkoleposti. Buď nám požehnáním a oporou pro naši spásu a slávu tvého království.

Amen

Dle sborníku ekumenických bohoslužeb v kapli v Radkově, 2007

KDO SE MODLÍ, NEMARNÍ ČAS

Kdo se modlí,
nemarní svůj čas,
i když se daná situace
jeví jako naléhavá
a všechno nasvědčuje tomu,
že je nutno výhradně jednat.

Zbožnost neoslabuje zápolení s chudobou nebo dokonce s bídou bližního. Matka Tereza z Kalkaty představuje jasný příklad toho, že čas věnovaný Bohu v modlitbě nejenže neumeňuje účinnost lásky k bližnímu, nýbrž že je ve skutečnosti jejím nevyčerpatelným pramenem.

Modlitby nejsou nějakým nařízením zvnější, neomezují naši svobodu. Naopak: jsou mocnou vnitřní vzpruhou, která nás přivádí k tomu, abychom svému jednání dali správný směr.

Převzato z knihy 365 dní s Benediktem XVI., vydané Karmelitánským nakladatelstvím. Redakčně upraveno.

Zápis ze schůzky farní rady dne 7. září 2011

Přítomni: všichni

- 1) Činnost farních rad v Českobudějovické diecézi
 - diecézní předpis, hlavní úkoly a složení farní rady, slib členů farní rady, úseky farní rady = oblasti, za něž odpovídají jednotliví členové
- 2) Kontrola minulých úkolů – je důležité mít vizi
 - farní zahrada a její využití do budoucna
 - společenská místnost – důležité je ji nejen mít, ale mít pro ni i využití
 - setkání ministrantů – přihlášeno málo účastníků
 - bezpečnostní dveře z fary na zahradu (instalovány)
 - mříže do oken na faře (snad příští rok)
 - kanalizace a veřejné WC (realizace – podzim 2011 – jaro 2012)
 - kaplanka a její využití do budoucna
 - informace o výuce náboženství a o návštěvě duchovního v ZŠ
 - internetové stránky farnosti – jsou zaktualizovány, jejich adresa je uvedena v tiráži každého FZ
 - poděkování všem za pomoc při generálním úklidu fary 20. 8. a dalším obětavým jednotlivcům za pomoc s úklidem farní zahrady, řezáním dříví apod.
- 3) Nové úkoly
 - úkol k zamyšlení pro každého člena farní rady: Jak mohu rozvíjet oblast, za kterou odpovídám?
 - pokračování v úklidu fary – farní půda – zjistit, co lze zlikvidovat, pak úklid vyhlásit
 - ozvučení městského kostela – použití původních mikrofonů z farního kostela; zvážít, zda to má smysl, příp. oslovit firmu, která instalovala ozvučení ve farním kostele
 - pořídit poličku do presbytáře městského kostela (odkládací stolek je mimo presbytář)
 - ekonomické záležitosti – pomoc s účetnictvím – pí Věra Homulková
 - zajistit vybírání sbírek v městském kostele – zdržuje ministranta a poté ruší, požádat o pomoc některého z laiků
 - vyhledávat výsledky důležitých sbírek
 - pokusit se obnovit biblické hodiny a zavést modlitební hodiny – délka max. 45 minut, místo konání – malý sál Společenského centra v Rožmitále p. Tř., pravidelná setkání každou středu od 19,00 hodin, bude-li to možné
- 4) Kulturní akce
 - koncert Spirituál kvintetu (květen 2012)
 - Noc kostelů (1. 6. 2012) – farnost se k ní poprvé připojí, již proběhla první schůzka zainteresovaných osob
 - žádost z Centra soc. služeb o vystoupení Třemšínských kvítů – patrně prosinec 2011
 - starorožmitálská pouť + dožínky – vybědnout farníky, aby přinesli k požehnání své výpěstky
- 5) Další informace
 - dovolená duchovního – zastupují oba duchovní z Březnice
 - zaslání FZ elektronickou cestou – v nejbližším čísle FZ vyzvat zájemce, aby dodali emailové adresy

Zapsala: Ivana Hoyerová